

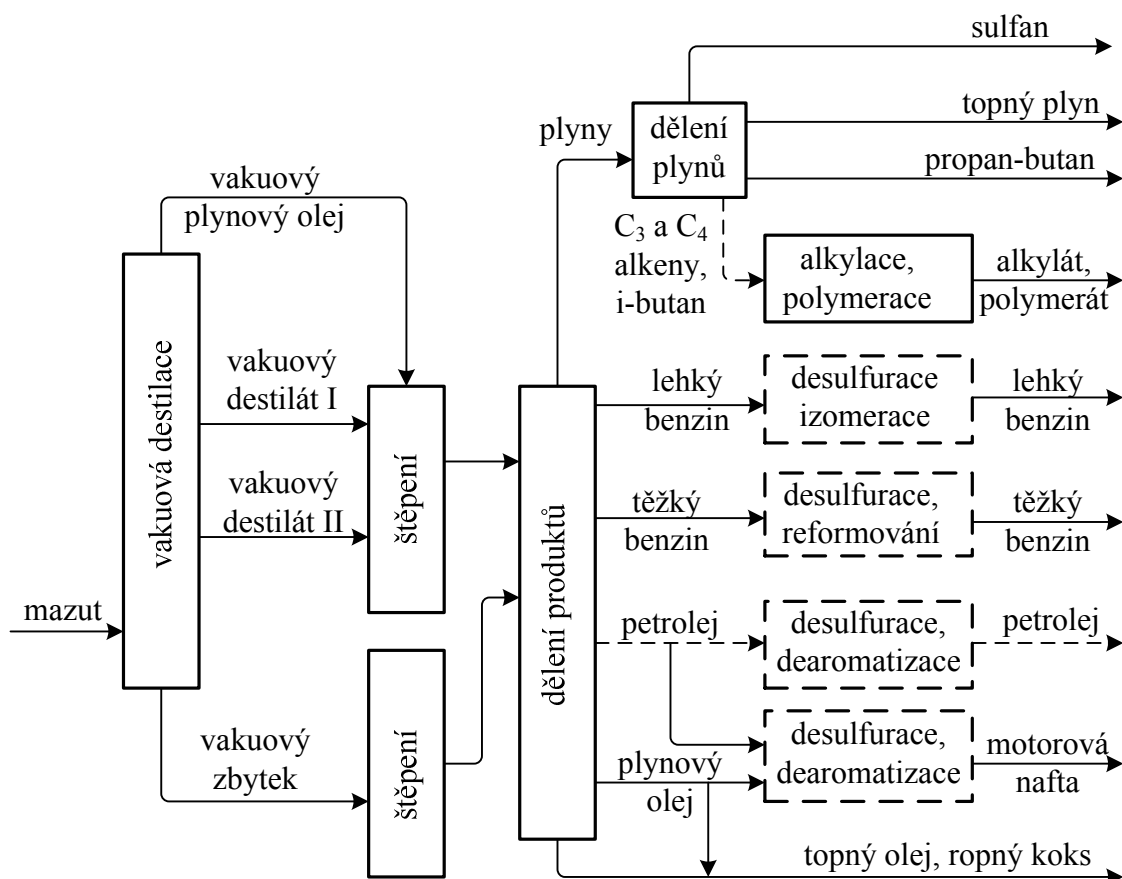
Petrolej se obvykle odsiřuje a používá se jako pohonná hmota pro letecké motory nebo jako složka motorové nafty. Plynový olej se odsiřuje a poté se používá jako hlavní složka motorové nafty.

Mazut se většinou dále zpracovává vakuovou destilací. Někdy se používá přímo nebo po úpravě vlastností (zejména viskozita a bod tuhnutí) přidavkem lehčí frakce (obvykle odsířený nebo neodsířený plynový olej) jako těžký topný olej.

Odsíření výše uvedených frakcí se obvykle provádí pomocí hydrogenační rafinace (kap. 5.1.1), vznikající sulfan se v Clausových jednotkách zpracovává na síru (kap. 4.6).

V minulosti existovalo mnoho rafinérií, které zpracovávaly ropu podle tohoto schématu (obvykle bez izomerace). V současné době je zpracování ropy bez navazujícího zhodnocení vakuových destilátů a případně i vakuových zbytků zastaralé, protože poskytuje velké množství topných olejů, po nichž je malá poptávka. Tyto „hydroskimingové“ rafinérie byly obvykle přebudovány na palivářské rafinérie se štěpnými procesy.

Moderní palivářská rafinérie má ve svém vybavení jeden nebo více štěpných procesů, kterými se vysokovroucí ropné frakce a zbytky přeměňují na pohonné hmoty (kap. 4.1 až 4.4). Atmosférická destilace ropy je obdobná jak je uvedeno na obr. 3.1-1, ale zbytek z atmosférické destilace (mazut) se vede na vakuovou destilaci, kde se získají jeden nebo více vakuových destilátů a vakuový zbytek (asfalt). Zjednodušené schéma jedné z variant zpracování mazutu v palivářské rafinérii se štěpnými procesy je uvedeno na obr. 3.1-2.

Obr. 3.1-2: Příklad blokového schématu zpracování mazutu v palivářské rafinérii se štěpnými procesy